

1937. SZÉKELY ALADÁR KÖNYVTÁR

A Járószolg

Graham kapitány,
a budapesti angol katonai misszió tagja és felesége, Podmaniczky Ellen bárónő.

Székely Aladár felvétele.

Ára 5 korona.

Kolzer

női divat- és szőrmeáruháza

IV., Kossuth Lajos-utca 9.

Schneider Rózsi és Kató

Budapest, IV., Váci-u. 8., félemelet. / Telefon 94-35.

Utcai és estélyi ruhák, köpenyek, kosztümök,
bluzok és pongyolák állandó nagy választékban.

„FOTÓ”
FÉNYKÉPESZETI
SZAKÜZLET BUDAPEST
RÁKÓCZI-UT 80.
NAGYBAN - KICSINYBEN.

Levélhívásra házhoz jön meg-
venni aranyat, bril-
liánst, ezüst régiséget, zongorát
FRIVALDSZKY, VII., Dohány-u. 90.

MOZGÓKÉP - OTTHON Minden héten
felette érdekes
VI., Teréz-körút 28. változatos és
Telefon 144-98. sz. nívós műsor!

Old American külön-
gességek
őszi és téli egyszerű kalapokban.
Telefon Budapest, Belváros
169-97. IV., Egyetem-utca 3.

Gazdag választékban:

puha gallérok, selyem
és horgolt nyakkendők!

Nyakkendőház

IV., Kigyó-u. 5. (Klotild-palota).
és V., Deák Ferenc-utca 14. sz.

Kehrling K. kelmefestő- és vegytisztító-gyár
III., Zsigmond-tér 10. Tel. 63-36.

Róka Gyula tánciskolája
Bp. IV. Calvin-tér 2.

SZERÉN BURG JENŐNÉ

angol és francia női divatterme
BUDAPEST, IV. KER., VÁCI-UTCA 16. SZ.

AUTÓGUMMI szakszerű javítását vállalja
Ferdik és Nagy
Budapest, V., Vadász-utca 13. szám.

MODERN TÁNCOK tanítása PÁNCÉL ÁRPÁD
táncintézetében
BUDAPEST, VI., Andrásy-út 88.

ZELIZYNÉ RÁDY ADÉL

NŐI DIVAT MŰTERME

TELEFON: JÓZSEF 34-67 :: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 13.

Veszünk JÓKAI összes műveit és más köny-
veket, könyvtárakat minden
nyelven, híres emberek kéziratát, 1848/49-es nyomtat-
ványokat, régi Pest és Buda látképeit, régi metszeteket,
festményeket, antik porcelán-tárgyakat, és mindennemű
régiségeket a legmagasabb áron.

NEMZETI ANTIQUARIUM könyv- és régiségek kereskedése.
BUDAPEST, Vilmos Császár-ut 54. Telefon 151-75.

JUHÁSZ LAJOS műbútor-asztalos

ajánlja készítményeit, u. m. hálók, ebédlők, uriszobák
stb. minden igénynek megfelelően, minden stílusban.

Szondi-utca 35. sz. és Izabella-utca 83. sz.

Kizárólag

EREDETI MAGYAR FESTMÉNYEK

állandó kiállítása

MUNKA ÁDÁM műtárlattulajdonosnál
VIII., Rökk Szilárd-utca 40.

Legrégibb keresztény **szabás-
tani tanintézet** uril-
ányok részére. Mérsékelt
tandij. Paller Amália IX.,
Calvin-tér 8. sz.

Hírdetéseket felvesz a ki-
adóhivatal Budapest, VII.
ker., Károly-körút 3. (Szin-
ház és Divát bolt)

Buchholz Nővérek
Kozmetikai intézete
Budapest, Király-u. 51. I. 9.

Francia, német, angol,
olasz, nyelv-
tanfolyamok, gyors- és gépirás
a „Belvárosi” Szakiskolában.
Museum-körút 23-25. I. em.
Fűtött tantermek!

LANDAU
MŰVÉSZI

FÉNYKEPEK MŰTERME
Budapest, IV., Ferencz József-rak-
part 12. (Ferencz József-híd és Erzsé-
bet-híd között.) Telefon József 95-53.

SZLOVÁK speciális
pedicure és manicure intézete.
IV. Türr István-u. 8. félemelet 4.
(Kristóf-tér sarok)
Ezelőtt 25 évig a Herczl- és Liget-
szanatoriumokban.

Maga lopta!

a pénzét,

hogy potom áron eladja ócska hanglemezeit.

Uj csere alkalom!

3 régi vagy törött lemezért egy jókarban lévő,
legsikerültebb hanglemezt ad

Hangszerotthon

FEKETE MIHÁLY

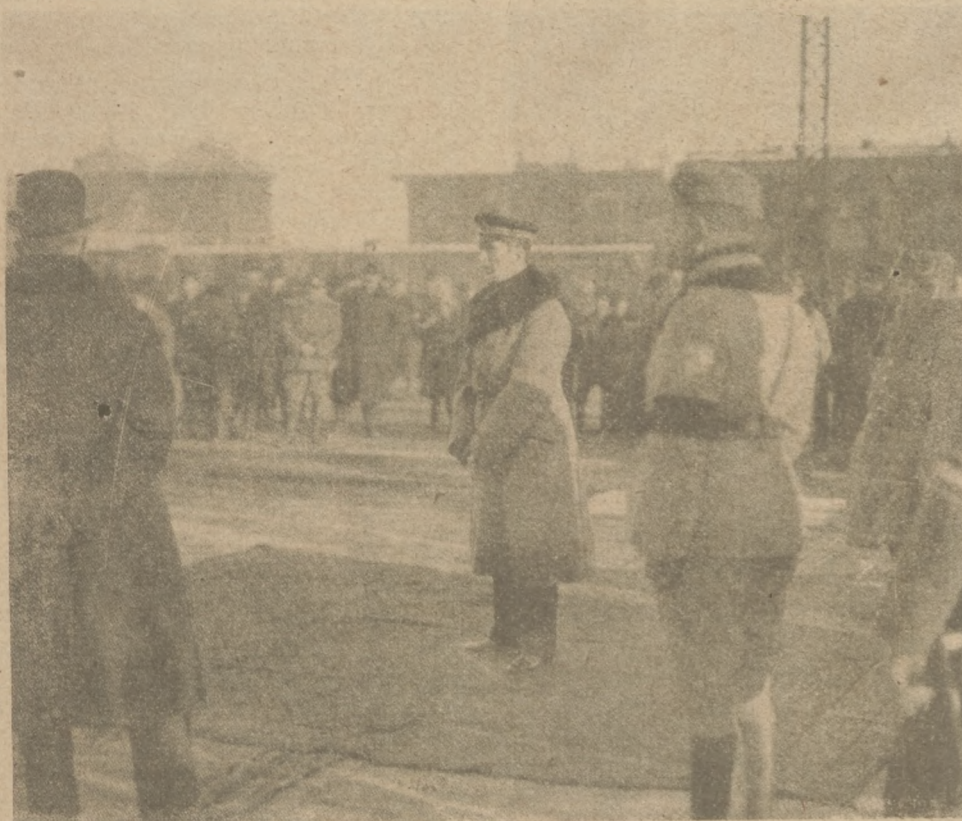
mester

BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRUT 9. SZ.

Legújabb felvételi „Columbia” hanglemezek legnagyobb raktára.

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

Előfizetési ár: Negyedévre K 50.—, félévre K 100.—, egész évre K 200.—, egyes szám K 5.—

Temesváry László felvétele.

A fővezér utazása Kecskemétre. Fogadtatás Cegléden.

Az éhező Ausztria. Vértés rajzolóművész propaganda levelezőlapja, melyet százezerszám terjesztének külföldön.

Az ixogén-sugár.

Irta Endrődi Béla.

Regény.

Gersten a törölköző, vörös, formátlan kezeket nézte. Torkát összeszorította az undor s csak intette az igent.

A soffőr elkomorodott.

— Meddig megyünk még? — mormogta türelmetlenül. Kipirult arca még sötétebb vörösre gyulladt és a tekintete kutatón, hetykén cikázott át Gersten kusza és elkeseredett vonásain.

A népvezér hirtelen rándulással kiegyenesedett.

— Ameddig akarom! — riadt rekedten a kérdezőre és kialudt szemeiben gőg villant fel.

A soffőr felugrott a kormány mellé és a kocsi puffogva továbbiramodott.

Gersten hátranézett s csak most vette észre a lengő porfelhőn át, hogy magasan járnak már. A határhegység első lankái messze elmaradtak s az út meredeken kanyargott tovább, fölfelé.

— Jól haladunk! — mormolta Gersten és visszahelyezkedett. Észrevette, hogy a soffőr lopva figyelte azalatt, míg hátra tekintett.

Düh fogta el és megremegett. Ez az ember kémleli, sejt valamit. És talán őt is, mint Ardent... — eh! Összeszedte magát, próbált másra gondolni, de mindig csak rátévedt a tekintete a soffőrré, ki széles vállával ráhajolt a kormányra s néha óvatosan hátrapillantott. A tarkóját mélyen a gallér alatt is vörhenyes haj borította.

— Undorító! — gondolta Gersten és eszébe jutott a halott Arden és mindaz, mit utoljára beszéltek egymással.

— Ő tudta, ő érezte ezt! — kiáltotta a lelkében valami. — Igen! Ardennek igaza volt! Most meghal és megújodik a világ és mindegy, ha rosszra, ha jóra ébred, de a háboruknak mindörökre vége. Egy új Isten jár a földön olyan hatalommal, ami porrázuz minden eddigi erőt és milliókat söpör el egy pillanat alatt. Nem az emberi lélek feltámadása, de az emberi erő, a parancsoló, a megsemmisítő erő, az új és minden eddiginél hatalmasabb hadiszerep teszi fölöslegessé a hadsereget, flottát, a fegyverek százazreit, mert mindez semmi, hitvány por az új, diadalmas erejével szemben. Ezt mondta, ezt várta Arden is! És ez az ember itt, aki most őt viszi, menti, röpi, — ez gyilkolta meg Ardent!

Könnyzuhatag áradt alá hirtelen Gersten szeméből. Sirató, kétségbeesett, kínszenvedő könnyek.

— Igen! — harsogta hangtalanul elborult gondolataiban — igen! ezek tettek tönkre mindent. A gyilkosok, a szemét, a salak! Akik nem a gondolatok és eszmék fenségét hordozták, hanem a hazardőrök vakmerőségével dobták piszkos lényüket az új idők árjába, hogy érdemük, hangos és olcsó érdemük legyen a tömeg előtt. És ezek a hitványok többségben voltak, a bömbölésük elnyomta a mérsékelték szavát és nem lehetett tőlük szabadulni. Az értékes érdem elhomályosult az ő hazug tündöklésük mellett. Kisajátított jel-szavakat ordítva tömték a zsebüket és kis királyok lettek, akikkel alkudozni kellett, mert tömegeknek parancsoltak.

— Gazemberek! — tombolta Gersten tehetetlenül. — Engem is ők löktek rossz irányba, miattuk kell gyávan és tönkreverve menekülnöm!

Homloka lángolt és vad, kétségbeesett düh reszketett minden idegében.

A gépkocsi szélesebben rohant át a hegylanc rövid fensíkján, majd hirtelen lejténi kezdett az út, nagy fehér kanyarodókban hullott alá a siksákba vágott szerpentin a hegyfalakról. A sebesség nem csökkent. A soffőr szédülten hajtott s az éles kanyarodóknál hirtelen elzárta a motort, a kocsi szinte a levegőbe emelkedett, mikor a hajtóerő megszűnt: ebben a pillanatban fordult a kormány, a motor újra kirobbant és a gép száguldott tovább. Gersten égett, forrt, reszketett a rohanásban és gyilkos szitkok parázslottak az ajkán.

— Gazemberek! Gazemberek! — ordította rekedten, halottápadtan, fulladozva. Szemei elborultak és véresen, karikásan meredtek a vörhenyes koponyára, mielőtt hajolt előre s amiről a szél lesodorta a sapkát a vágatásban.

— Gyilkos! Rongy! Vadállat! — üvöltötte Gersten s a motor dühödt robbanásai, a sziklafalak, a zúgó

BRITANNIA-SZÁLLÓ

VI. TERÉZ-KÖRUT 39.

téliért éttermében minden este

KIS KÓCZÉ muzsikál.

Képek a fővezér kecskeméti tartózkodásáról. 1. Fogadtatás. 2. A prelátus beszéde és Horthy válasza a Héjjas-kuria udvarán.
Temesváry László főhadnagy felvétele.

kerekek csattogya visszhangzották: gyilkos! gyilkos! gyilkos!

Gersten őrjögve rántotta elő a revolverét és belelőtt a vörös koponyába.

Éppen éles kanyarodó jött s a kormány megbillent. A teljes sebességgel száguldó gép rettenetes robajjal vágódott a sziklafalnak, a dörgő motorból láng csapott ki és végigsistergett az összelapított roncsokon. A roncsok alatt két szétmorzsoltt hullán marakodtak a lángnyelvek.

Sötét füstoszlop kavargott a pusztulás felett.

Ugyanekkor II. Oktáv kíséretének és néhány Isten tudja honnan előkerült régi hívének halk éljenzése közben belépett ősi palotájának tróntermébe...

XIII.

A nyár elmúlt, az őszt a tél egymást kergették a siető hónapok szárnyain. Ujra kitavaszkodott és a főváros — immár II. Oktáv király fővárosa — boldogan ujongott a tavaszban. A hangos és lelkes utcákon ismét lobogókat lengetett a májusi szél, zeneszó és riadó éljenek zúgtak a levegőben, — de most boldogságtól mámoros tömegek árasztották el a várost, amely olyan volt, mint egy nagy, égő és lüktető szív, tele fiatalsággal, reménnyel, életkedvvel és bizakodással.

Szinte hihetetlen, hogy néhány hónappal ezelőtt, Oktáv visszatérésekor estéjén teljesen halott volt ez a most zászlódiszbe öltözött város. Vak sötétség bujkált akkor a fekete utcákon, élet, munkás-gép, szivdobogás dermedten álltak a félelemtől. A halott és megrettent éjszakában csak a királyi palota ablaksorai fénylettek és messze, messze délen riadtan menekültek az idegen hatalmak megszálló csapatai régi határaik mögé.

Másnap virradóra az egész világ rengett és ujhodott, az ixogén-sugár rettentő erejének hírére megintogtak a trónok és sorra buktak a hatalmasságok kormányai. Új emberek, a visszavonultság és az ismeretlenség magányából új, megdöbbentő lángelmék robantak elő, kik eddig némán és szenvedőn égettek várakozásuk fájdalmában. E lángelmék megsejtették, hogy az új erő nem a rontás és a zsarnoki önkény szolgálója lesz, de a megújított világ glóriája. Lelkes, bizakodó hittel néztek Oktáv felé és várták és magukban hordták — a jövődőt.

A király, Horsten tanácsai szerint, mindenekelőtt is az országot ért igazságtalanságokat szüntette meg. A semleges földnyelv, mely eddig a tengert elzárta fejlődő népétől, most teljes önkormányzattal csatlakozott ahhoz; a határokat elmosta az igazság ereje. A megalázó béke régi ellenfeleivel szemben szintén egy méltányos, ölelkező szövetséggé nemesedett, melyet hamarosan követett a népek szövetségének megkötése. Az ixogén-sugár retteget ereje csodálatos tekintélyt adott birtokosának s mert az elmúlt forradalom tanulságait nemcsak maguk a forradalmárok, de a régi rend emberei is leszűrték, valamint az új kor is sok eddig

ismeretlen nagyságot teremtett: Oktáv tudósok és nagy-szerű politikusok egész rajával dolgozhatott együtt e hatalmas világalakulás munkáján. És ott volt mellette Horsten, ki látszólag semmi hatalmat sem gyakorolt, de aki mégis roppant gyakorlati lángelméjével csak jó és szent célok felé irányította Oktávot.

A nép, — látva, hogy bünei bosszúlatlan maradnak — rajongott a királyért és önmaga teremtve rendet, boldogan, büszkén élvezte az új kor áldásait. Az egész világ vezető-emberei és politikusai az Oktáv országából érkező híreket lesték és mindenki megkönnyebbült, mikor az ott elkövetett bűnök teljes bo-csánatot nyertek.

A rend visszaállítása és az első világreformok megalkotása után Oktáv kiáltványban tudatta az országgal, hogy ő az államot csak kifelé képviseli ezentul és csak uralkodik, de nem kormányoz. E helyi kiáltvány után az országok mindenütt hasonló demokratikus királyságokká alakultak egykamarás országgyűléssel az új szavazati jog alapján. A helyi és faji sajátosságok minden országnál tiszteletben maradtak, de mindenütt egy nagy kabinet állt az ügyek élére, amelyben minden közéleti ág a legkiválóbbjával volt képviselve. Ezen a kabinetben belül egy szűkebb kabinet kormányozta ténylegesen az országokat, melyekben a nemzetiségek zárt kantonokat alkottak, élükön évente választott kanton-kormányzókkal. Az anyaországokkal csak a gazdasági és külpolitikai kapocs tartotta össze őket.

Az így átalakult országok világkongresszusra gyűltek össze, melyet Oktáv hívott egybe egy külföldi világvárosban. A könnyelmű és vidám király megkomolyodott az ixogén-sugártól nyert világhatalom árnyékában. Tanult, dolgozott, tanácskozott reggeltől-estig és országa nagy elméinek ragyogó kíséretében készült elutazni az immár népszövetségben lévő összes nemzetek kongresszusára, hol közös egyetértéssel akarták megállapítani azokat a reformokat, melyek tíz évvel ezelőtt óta vajudtak a földön.

A hadsereg intézménye ekkor már természetesen önmagától megszűnt, csak rendfenntartó miliciát tartottak az országok. Repülőpósta és repülő-személyforgalom konkurrált a vasutakkal, melyeket az országok vízierejének teljes kiaknázásával nagyrészt villamos erejűvé kezdtek átalakítani.

— Idővel a villamos világítást is az erők ilyen kihasználásával teljesen ingyenessé fogjuk tenni mindenütt, — magyarázta Horsten a király elutazása előtti estén Oktávnak.

Horsten nem ment a kongresszusra. A világ legkitünőbb mérnökeivel dolgozott hatalmas földabroszok mellett és a teljesen szabaddá tett világkereskedelem forgalmának szolgálatába állítandó új vízi-közlekedési és vasúti világvonalak útját állapította meg. Egy másik mérnökrajz ugyancsak az ő felügyeletével az adókból fedezendő ingyenes telefonvonalakat építette az országban. A hegyvidékeken nagy területeket sajátítottak ki népszanatóriumok részére és hatalmas mezőgazdasági gépgyárakat építettek, melyek az állam révén ingyen szállítják majd a gépeket a kisbirtokosoknak.

TABARIN Rákóczi-út 63. sz.

Oktávnak egyelőre csak nagy vonásokkal vázolt tervei szerint hasonló előkészítő munka égett az egész világon. Az emberiség minden erejét megfeszítve dolgozott, ezuttal valóban az emberiség szent céljainak szolgálatában. Az ostoba és lehetetlen utópiák, a szűke egyformaság és a piros harcok hívei elhangzottak. Élet, zengő élet áradt a földön, boldog gazdagság, boldog fényűzés, vidám munka, tisztelt és istápoltt szegénység, igazság, öröm és megelégedettség.

A gazdag bőséggel áldozott gazdag jövedelméből az államnak, mely az így nyert roppant összegekből a szegények életét tette könnyebbé. Ingyenes közoktatás a legmagasabb iskolákban is, ingyen szanatóriumok és szállodák, ingyen telefon és száz és száz kisebb-nagyobb ingyen intézmény vitte, osztotta az állam pénztárába befolyt, igazságosan kivett adóvagyon a köz jólétének kivirágztatására...

Oktáv gyönyörködve hallgatta Horsten utolsó magyarázatait.

— Mindezeket a már megindított reformokat általánossá kell tenni az egész világon — mondta parancsoló hangon a mérnök. — Lesznek majd, akiket kényszeríteni kell rá, de ki merne ellenállni nekünk?

Szemei tüzeltek és Oktáv hálásan, melegen, hosszan szorította meg a kezét.

A kongresszus összült és tanácskozássainak fenséges eredményeit áhitattal köszöntötte a világ. Horsten is reszketve leste nagy munkája közben a napról-napra egyöntetűbben hozott határozatokat. Mikor a valutakülönbségek elkerülése céljából egyforma pénznemű behozatalát határozták el az egész világon: másnap az összes világlapok különkiadásban közölték Kurt Horsten és II. Oktáv boldog távirat-váltását ebből az alkalomból.

A mérnök titokzatos egyénisége talán jobban izgatta a világot minden reformnál. Ezért minden alkalmat felhasználtak arra, hogy irjanak róla, a közelébe férközzenek, interwiewolják, minden szavát, lépését, cselekedetét feljegyezzék. Mindenki sejtette, hogy az ixogén-sugar titka és ereie az ő kezében van, félelmes volt,

tisztelt és hatalmas. Ő azonban amerikai kedélyességgel mosolygott a kíváncsi világ szemébe és dolgozott, dolgozott, dolgozott.

Május volt, ragyogás és tavasz, a főváros lengő zászlódiszben várta haza Oktávot. A világkongresszus előző este tartotta záróülését s csak az egyes bizottságok maradtak még együtt a részletek és az apróbb kérdések közös elintézésére. A királyt estére várták, de kora délután már nagy tömeg hullámozott az utcákon, csodálva a találékony díszítést és a pompás diadalkapukat. Horsten sietve ment a boldog tömegek között a város villa-negyede irányában, hol hatalmas parkban rejtőzött egy villaszerű kastély, Theodóra grófnő nyaralója.

A mérnök egy karcsu fekete lakk-táskát hordott a vállára vetett szijjon, kalapját szemére húzta és mosolygott. Minden megindított munkája jó és megbízható kezekben, minden mérnök-csapat élén megfelelő kiválóságú vezető, — minden terve, álma, ötlete nagyszerű kivitelre alkalmas kezekben, — az egész világ égő.

reményteljes, roppant átalakulásban, megújuló, izzó boldogságban, — az ő hivatása itt befejeződött. A szive dobogott és zsebében egy kurta kis távirat rejtőzött:

Délben érkezem. Theodóra.

A grófnő az emlékezetes visszatérés után két nap múlva bucsu nélkül eltűnt a fővárosból. Oktávnak és

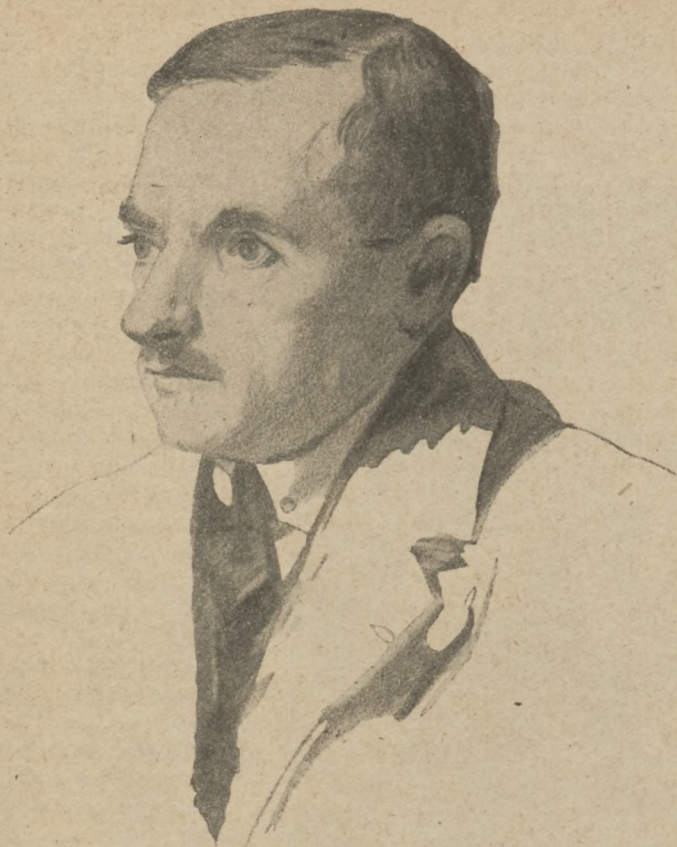

Graziani tábornok, a budapesti francia misszió vezetője.

Székely Aladár felvétele.

Pompás táncműsor

Francia-, angol-konyha. Cigány- és művész-zenekar.

Paul Erfoi, a párisi „Le Figaro” jelenleg Budapesten tartózkodó tudósítója.

Horstennek később egyszerre irt, röviden és kedvesen mentve ki magát a hirtelen távozásért. »Megviselt a harc, az izgalom és az ixogén-sugár» — írta akkor szabályos, hegyes betűkkel — »visszavonulok pihenni.»

— De most itt van, megérkezett és magához hív! — ujongott Horsten, mikor a kert-kapuzhoz ért.

Megnyomta a csengőt, a kapu feltárult s ő gyorsan haladt keresztül a pázsittal szegélyezett pompás utakon.

A verandán egy karcsu lányalak tündökölt fel. A grófnő és Horsten szembenálltak egymással. Theodóra meghatottan, mosolyogva, könnyezve nyujtotta mindkét kezét a mérnöknek. Horsten ellágyulva hajolt a kezekre és szíven a régi, elfojtott vágy új erővel tüzelt fel a tavaszban.

— Köszönöm az új, a szép, a boldog világot! — kiáltotta a grófnő. — Köszönöm a könnyű felhőket, a napfényt, a virágokat és a fákat, — mert mindez csak magától függött, hogy megmaradjon.

— Nemcsak hogy megmaradtak, de szebbek és ragyogóbbak, mint régen, — válaszolta Horsten és a zöldelő parkra nézett, a tarka virágágyakra és a tavaszi égre.

Majd lekanyarította válláról a lakk-táskát és oda nyujtotta a grófnőnek.

— Elhoztam önnek, — mondta egyszerűen. — Az új világ szépségének és fenségének erejéhez mérten ez az erő: hitványság. Valamikor azt hittem, ez a legnagyobb

erő, a legnagyobb hatalom, de az elmúlt hónapok túlnőtték. Ma már kicsiny és semmi.

Theodóra merengve hallgatta Horstent. A lakk-táska ott hevert az ölében.

— Ma már, — folytatta Horsten — minden ember felfedezte önmagában ezt a csodálatos erejű sugarat, mely régen ott rejtőzött a szívek legmélyén, csak nem tudtuk felgyújtani. Az ixogén-sugár nagyszerű villanásánál azonban mindenki megtalálta a gyújtóbillentyűt s a szent fény felsugárzott mindenkiben, — erősebben, hatalmasabban, mint az én fémhengeremben valamikor. És ezek a sugarak pillanatok alatt elhamvasztották mindazt az emberben, aminek el kellett rohadnia, hogy új élet törjön elő a pusztulásból.

A mérnök elhallgatott.

— Igazán nekem adja a készüléket? — zenélt Theodóra hangja a csendben.

— Igen, — válaszolta Horsten. — Magának adom emlékül, mint egy elavult, idejétmúlt ritkaságot.

— Mit adhatnék érte cserébe? — tündődött Theodóra.

Hirtelen könnyek öntötték el a szemeit, reszketve felegyenesedett és kipirulva, zokogva és alázatosan tördelte a szédülő Horsten felé:

— Fogadjon el engem. . .

Késő délután a tenger felé vezető országuton, melyen egykor Gersten menekült, egy hófehér gépkocsi száguldott remegő sebességgel. A gép valamikor, egy régi reggelen, a meerborgi kastély terassza előtt állt meg; most is a szerezsen-soffőr vezette, de most két embert vitt szárnyalva a boldogság felé.

Már esteledett, mikor lezúgtak a veszélyes kanyarodókon, hol Horsten vette át a vezetést. Az egyik fordulónál simára csiszolt sziklafal kísérte az utat s a falon vasbetűkkel berótt rövid név feketéllett: *Gersten*. A rohanó fehér gép tovaröppent a sötét név alatt s rövid idő múlva a tenger homályba takarózott partján vágatott — Meerborg felé. Horsten csodahajója már utrakészen ringott a móló mellett.

Az éj leszállt és a májusi hold lassan emelkedett a tavaszi égre. A gép zajtalanul suhant a fényes, fehér uton, némán és sebesen röpitve egy ujjongó, tüzes és végtelen csókot az éjszakán keresztül.

Mikor II. Oktáv késő este végre átesett az ünnepi fogadtatás ceremóniáin, hosszan és fájdalmasan tekintett a gyémántkeretes arcképre, mely mint mindig, most is ott állt az íróasztalán. Az arckép nagy és gyönyörű szemei ragyogva néztek Oktávra, ki egy feltepett levelet tartott a kezében, melyben Horsten és Theodóra tudatták boldog elhatározásukról. A királyi palotában csend volt, az ünneplő tömegek szétesotlak és a várost árasztották el lelkes, ujjongó boldogságukkal.

Az ujjászületett, boldog világban, az ünnepi éjszakán egyedül II. Oktáv virrasztott boldogtalanul, mialatt messze, a távoli tengeren egy kivilágított, mesebeli nászhajó repült a holdas ég felé zengő hullámokon.

Vége.

Hungária Nagyszállóda

Elsőrangú ház Budapesten.

Étterme az uri világ találkozója.

Margit titka.

Írta és „A Társaság“ matinéjén felolvasta Szász Lajosné.

Egy verőfényes áprilisi délelőtt Moldvay Sándor fiatal, szép özvegye zavartan állott meg a korzó végén.

— Hát Isten vele, — mondta a férfinak, aki odáig elkísérte, — én innen villamoson megyek haza.

Ezzel kezét bucsura nyújtotta Abossy Kálmán felé.

Az egy percig fogva tartotta a vékony ujjakat.

— Tehát ugy-e Margit, nem felejté el? — kérdezte, mialatt szemei állhatatosan keresték az asszony kitérő tekintetét.

Moldvayné nem felelt. Valami bizonytalan bánatot és örömet egyszerre sejtető pillantással nézett Buda felé.

Mivel Abossy nem kapott választ, még egyszer megkérdezte:

— Margit, maga édes, kedves, gyönyörű asszony, ugy-e eljön hozzám ma délután?

Hangja tompán csengett. S mialatt beszélt, egészen közel hajolt az özvegyhez, úgy hogy az egyszerre ismét érezte azt a kellemes dohánnyal vegyes Coeur de Janette illatot, amely mindig kissé megszédítette.

Most azonban még sem adta meg magát azonnal. Nagyon jól tudta, hogy az a bizonyos leányos zavar igen jól áll neki. Szempilláit lesütve, vállait vonogatta.

A férfi mind hevesebben folytatta a kérést.

— De Margit, — mondta hízogóan — hisz már az előbb megígérte, hogy eljön megnézni a séveri gyűjteményemet. Tudom, hogy magát az ilyesmi menyire érdekli, tehát igazán nevetséges, hogy ebből a semmiségből ekkora históriát csinál.

Moldvayné elnevette magát.

— No lássa! — mondta a férfi élénken, — maga is nevet rajta. . .

— Igen nevetek, — felelte az özvegy még mindig mosolyogva, — de én tulajdonképpen azon mulatok, hogy maga most egyszerre három havi rimánkodás után, mikor végre megígérem, hogy elmegyek és megnézem a híres porcellánokat, azt mondja, hogy ez egy semmiség!

Abossyt nem lehetett egykönnyen zavarba hozni.

— Ugy van, — vette át a szót, — alapjában véve semmiségnék tartom, ha egy önálló és független asszony elmegy egy szintén önálló és független férfihoz abból a célból, hogy annak egy szép és ritka gyűjteményét megnézze. Ebben igazán nincs semmi. Itt tisztán a művészetért való rajongásról van szó.

Margit ismét felkacagott.

— Hát jó. . . — mondta tréfásan, — akkor magának is mindegy lehet, hogy én milyen formában nézem meg azokat a nevezetes műkincseket. Mondjuk, mit szólna hozzá, ha Ellával mennék fel?

A férfi arca elborult.

— Abban az esetben is természetesen nagy megtiszteltetésnek tekinteném a látogatását, — felelte szer-tartásosan.

Moldvayné incselkedve folytatta:

— Al right! Ma délután hat órakor Ellával együtt ott leszünk.

Abossy némán meghajolt.

— Tudja, hogy én mindenbe belenyugszom, amit parancsol, — mondta egy percnyi szünet után, — de őszintén bevallom, önmagamat nagyon sajnálom. Mert én mint idealista ismét beleringatóztam egy álomba. Egy álomba. . . amelynek Margit, maga a királynője. . . hogy végre, végre tul leszünk az örökös konventiókon és egy félórát az életéből nekem szentel. Egy rövid kis félórát, amikor nem zavar senki. . . Amelyben megszenteli belépésével azokat a szobákat, melyek az én otthonomat alkotják. Szemei megpihennek azokon a tárgyakon, melyeket én gonddal és szeretettel gyűjtöttem. Fantáziám már magam elé festett egy képet. Mikor nálam van. . . és ott ül a kandalló előtt. . . és a forró teát a nevezetes szervizből issza. Ugyanabból a csészéből, amelyből hajdan Mária Antoinette uzsonnázott. . .

A férfi szavai szomorúan csengtek. Az asszony lehajtotta a fejét. De nem válaszolt. Így azután ismét Abossy kezdett el beszélni.

— És most maga felráz ebből a szép álomból. Irigy emberek által felállított társadalmi problémákkal jön. Gardedameről gondoskodik, nehogy a világ megnevelje, hogy egy embernek már a pusztá megjelensével is örömet szerzett. Ismét körülsáncolja magát, hogy egy pillanatra se lehessünk egyedül. Elhozza a lármás Ellát, hogy ő megbontsa azt a harmóniát, amelyről én ábrándoztam.

Az asszony felsóhajtott. Kezét ismét a férfi felé nyújtotta.

— Nem bánom, — mondta megadással, — ha azt hiszi. . . ha úgy gondolja. . . hát nem hívom az Ellát. . . egyedül fogok jönni. . .

Abossy hosszan és hálásan csókolta meg a kis kezét.

Épp ekkor érkezett oda a villamos, fölsegítette rá az asszonyt, de azután is még sokáig nézett arrafelé, amerre az eltűnt.

Később hazafelé menet egy boltban virágokat vásárolt s folyton, az egész uton Margitra gondolt.

Igaza volt az asszonymak, mikor az előbb azt mondta, hogy már három hónapja ostromolja. Három hónap. Hosszu idő egy férfi életében. És Abossy bevallotta magának, hogy mindezt egy lépéssel sem jutott közelebb a szép özvegyhez. Pedig hej, mikor a Keve báróné estélyén megismerkedtek, rögtön elhatározta, hogy addig nem nyugszik, míg karjaiban nem tartja ezt a gyönyörű fiatal teremtet. Azóta tényleg minden eszközt felhasznált, hogy Margitot elnyerje. Néha már úgy látszott, hogy célt ér. De a végén mindig valami váratlan akadály jött, úgy hogy a negyedéves udvarlás után is Abossy tulajdonképpen ott állt, ahol a megismerkedés napján.

Már nem egyszer elhatározta, hogy szakít az egész flörttel. Egy izben el is utazott Budapestről

Dunapalota szálloda Budapest

(ezelőtt Ritz)

Étterem. Bar. 5 órai tea.

hogy annál könnyebben elfelejtse. De bizony harmadnap újra csak mellette volt.

Sőt titokban azt a kérdést is feltette magában, hogy nem volna-e leghelyesebb, ha szakítana eddigi elveivel és egyszerűen feleségül venné az özvegyet? Ilyenkor azonban mindig ijedten menekült előbbi sikereinek emlékeihez és erősen fogadta, hogy azért sem adja fel a harcot.

Feleségül venni egy asszonyt, — az igen nagy dolog. A szabadságról örökre lemondani egy szép szempárért, az ktsé sok. És némely asszony épp akkor lesz a legengedékenyebb, ha kitartóan ostromolják.

— Lám, ez a teória ismét bevált, — gondolta Abossy, amint lassan kifelé haladt az Andrassy-utor, — Margitot sem faragták más fából. Talán valamivel tovább komédiázott, mint a többi. De a végén ő is belátja, hogy a legokosabb, ha kapitulál.

Hazaérve, gondosan elrendezte a virágokat s ebéd után kikészítette a sévere porcellánokat a teához.

Még alig volt négy óra, mikor becsengette inasát és elküldte hazulról.

Mikor a szolga elment, Kálmán a tükör elé állt.

— Nevetséges, — mormogta, — úgy viselem magamat, mint valami gimnazista. Ugy látszik, mégis csak mélyebb gyökeret vert bennem ez a dolog, mint magam is gondoltam.

Öt óra alig mult, mikor az ablakhoz állva, figyelmesen nézni kezdte az Andrassy-ut nyüzsgő életét. Lakása azonban magasan fenn volt és arra a járdára, amelyen az asszonynak jönnie kellett, nem lehetett lelátni. Így hát abbahagyta az utca nézését.

De sem a megkezdett regény, sem az ujság nem tudták lekötöni. Később cigarettára gyújtott, de most még az sem ízlett.

Végre, végre hat óra lett. A kandallón álló kis antik óra vékony ezüstös hangján lassan ütött.

Abossy hátratett kezekkel elkezdett fel és alá járni, közbe ki-kilesve az előszobába, hogy nem jön-e még a várva-várt?

— Most ... mindjárt ... azonnal itt lesz, — biztatta önmagát.

És valóban. E pillanatban kissé félénken, röviden megszólalt a csengetyű.

A férfi tuláradó örömmel futott, hogy beeressze az érkezőt.

A szép özvegy helyett azonban egy kis fiu állt a küszöbön, aki karján zöld kendőbe takarva csomagot hozott.

Abossy elképedve nézett a gyerekre. — Kit keresel? — förmedt rá.

A fiu illetlenül emelte le sapkáját.

— A méltóságos ur frakkját hoztam haza a szabótól, — válaszolta, — s máris elkezdte szép lassan kipakolni a ruhát.

Kálmán türelmetlenkedve segített.

— Csak addig ne jöjjön, míg ez itt van, — kívánta magában. S mikor végre a frakk rendesen átvasalva előkerült, hirtelen összenyalábolta s csak úgy, ahogy volt, belelökte az egyik nagy garde-robes szekrénybe.

Az inasgyerek csodálkozva nézett rá.

— Mit bámulsz? — kiáltotta és egy bankóval kítuszkolta az ajtón.

Abossy ezalatt újból lecsillapodott. Visszament a szobába s igyekezett önmagán uralkodva türelmesen várakozni.

De bizony egyik negyedóra a másik után mult és Margit nem érkezett.

Kálmán idegessége ismét felülkerekedett. Kiment az előszobába s halkán kinyitotta a bejárati ajtót. Kikémlelt a lépcsőházba, nem hallja-e még a jól ismert könnyű kis lépéseket?

Minden csendes volt.

Közbe teljesen besötétedett. A házban meggyújtották a csillárokat. Abossy visszament a szalónba és a különböző sarkokban felcsavarta az ernaós lámpákat. Kellemes, enyhe fény áradt köröskörül. Igazi randevura való világítás.

Csak az késett még egyre, akiért mindez történt, a szép özvegy, a gyönyörű Margit nem jött.

A férfi most már szerette volna az idő járását megállítani. De az óra mutatója szédületes iramban rohant előre. Már hét, — majd fényolc, — nyolc óra lett és Moldvayné, — sehol.

Mikor a négyedkilencet is elütötte, tisztában volt, hogy már nem fog eljönni.

— Becsapott, — volt az első elkeseredett gondolata. S valami haragos düh fogta el az asszony iránt.

— Csak ugrat, csak játszik velem. — mormogta s úgy érezte, mintha egy forró vérhullám csapódnék fel a szívéből.

— Pedig ha tudná ... ha tudná, hogy mennyire a rabja vagyok, — sóhajtott.

— Minden gondolatom ő ... nem bírok magamon uralkodni ... érzem, teljesen a hatalmába kerített. ... Eddig csak játszottam a nőekkel és ennek a bolondja lettem.

Hirtelen megállt az ablak előtt. Lükettő homlokát a hűvös üveghez támasztotta. Lenézett az Andrassy-utra. A fehér ívlámpák élesen megvilágították az egész uttestet. A langyos tavaszi estén ezrével tolongott a sétáló publikum az utcán. És Abossy a járókelőket szemlélve önkénytelenül ismét Moldvaynéval hasonlított össze az alant elsuhanó asszonyokat.

— Egyiknek sincs olyan járása, mint Margitnak, — állapította meg. — Hiába! Itt nincs számomra mentség. Margit ... és örökké csak Margit. Erre gondolok reggeltől estig. Róla álmodom éjjel. Nincs nyugalmam többé. ... És az enyémnek kell lennie ... ha az életem árán is ... az enyémnek ... mert szeretem. ... Szeretem. ... Szeretem. ...

Szinte belekiabálta a szoba c-endjébe ezeket a szavakat. S amint kimondta, mintha egyszerre lecsillapodott volna.

Leült a kandalló elé, szembe azzal a fotellel, amelyet az özvegynek kellett volna elfoglalnia. Lehunyta szemét és ekkor úgy látta, mintha az asszony tényleg ott lenne. Mintha szőke fejét kissé hátra támasztaná s ujjai között ott tartaná Mária Antoinette

„TABAKON“

Valódi Egyiptomi **DOHÁNYPAC**

és **dohányszaporító** a legrosszabb dohányt is finommá és illatosá teszi. **Pesten: „CITY“ DROGERIA IV., Eskü-ut 3. Telefon 174-93. Budán: HONVÉD DROGERIA I., Attila-körut 2. Telefon 165-48.**

Öszülés ellen használjon világhírű amerikai

D. DYON HAIRRESTORER-t.

Nem hajfestő szer, hanem a haj eredeti színét adja vissza. Csodálatos hatása abban van, hogy teljesen visszaállítja a hajgyökér termelőképességét. 20 K előzetes be- küldése ellenében szállítják a magyarországi főraktarak: **Pesten: City drogeria IV., Eskü-ut 5. Budán: Honvéd drogeria I., Attila-körut 2.**

csészejét, miközben szép szemei kérdőleg és kérőleg néznek reá.

— Igen, Margit, szeretlek... szeretlek, — suttogta.

— Annaira szeretlek, hogy már nem bírom tovább... S ha nem jöttél önként, — hát elhozlak erőszakkal. Mert el kell jönnöd... Érted? Kell... Akarom... Ha másképpen nem, — hát úgy, mint a feleségem.

Abossy Kálmán kimondta a döntő szót.

Néhány percig maga elé bámult. Tudta, hogy ha egyelőre még csak önmaga előtt tette is ezt a valamást, azért ez érvényes és visszavonhatatlan.

Határozott.

Feleségül fogja venni özvegy Moldvay Sándorét.

Margit asszony pedig ez alatt mint egy fázós cica, összezsugorodva ült hálószobájának halványlila selyempamlagán.

Kezei között egy átázott, öszszegyűrt csipkés zsebkendőt szorongatott. Néha-néha még most is szemeihez emelve az apró, illatos jószágot.

— De hát ilyesmi is csak velem történhetik, — sirdogált.

— Hogy annyi rimánkodás, könyörgés után végre engedek, és rászánom magamat, hogy felmegyek a lakására, megnézem a séveri gyűjteményét és a végén egy ilyen ostobaság miatt marad el ez a szépnek ígérkező délután...

S Moldvayné még egyszer végiggondolt az egészen. Már alig tudott ebédelni az izgalomtól, hogy néhány óra múlva kettesben, tanuk nélkül, egyedül lesz azzal a férfival, aki három hónap óta minden gondolatát betöltötte.

Mert Margit önmagával szembe rendszert öszinte szokott lenni. Így azután bevallotta, hogy Abossy Kálmán nem pusztán flört az életében. De annál sokkal, sokkal több. Érezte, hogy szereti ezt a büszke, elegáns férfit. S épp ezért óhajtott az egész históriának valami mélyebb alapot adni. Mióta özvegy maradt, még soha sem jutott eszébe a másodszori férjhezmenetel. Így szabad és független volt. Csak miután Abossyval megismerkedett és Kálmán mindjobban és jobban kezdett udvarolni, gondolt erre az eshetőségre. A végén pedig úgy beleélte magát ebbe az álomba, hogy elhatározta, — ha az élete árán is, — de Abossy a férje lesz.

Mindenféle formában, száz változatban kísérte Kálmánt. Néha valóságos démon tudott lenni. Szeszélyes, gögös, ellenállhatatlan.

Máskor szelid, egyszerű, igazi ártatlan kis feleségnek teremtett angyallelkű asszonyka.

Fáradozásai nem vezettek eredményre. Abossy udvarolt, bókokat mondott, de házasságról sohasem beszélt.

Wigner Irma

Jekel Hedda felvétele.

Eredeti modellek állandóan raktáron
Friedenthal női divatterme

Manteaux. Robes. Journaux. Blouses.

Telefon 121-63.

Budapest, IV., Kigyo-tér 5.

Megérkeztek a legújabb eredeti **tavaszi modell-kosztümök, szövet- és selyem-ruhák, köpenyek** és kiárusítanak az **estélyi és tánc-ruha modellek.** Beck Leopoldin szalonjában V., Dorottya-utca 3. II. em.

Betegszállításokat autókkal vállal

Dr. FAITH ALFRÉD v. mentőorvos · Teréz-körút 44
Telefon: 137-16

Végre Margit kezdte feladni a harcot. Sok lelki küzdelem után elhatározta, hogy enged a férfi unszolásának és elmegy a lakására. Hátha ott mégis meghódíthatja annyira, hogy mint menyasszony jöhet haza. És ha nem? . . . Hát akkor is . . . üsse kő . . . utóvégre a sors ellen hiába küzd bárki.

Igy történt tehát, hogy megígérte a randevut.

Még alig volt négy óra, már elkezdett öltözködni s talán soha életében ilyen gonddal nem válogatta össze toilettjét.

Öt órakor pedig már elment hazulról, hogy kellő időben ott lehessen. Dobogó szívvel sietett végig az utcákon. Nem vett kocsit. Egyedül akart lenni a gondolataival, míg oda ér. Mert nagyon jól tudta, hogy mit tesz kockára. De végre is az érzelmei és fiatal forró vére hajtották, hogy annak a karjai közé dobassa magát, akit igazán szeretett.

Igy ért ki az Andrassy-utra. Itt mosolyogva nézett a szembejövőkre s úgy találta, hogy az emberek is mind szeliden és jóságosan néznek reá, mintegy szentesítve ezt a lépést. Az Oktogon-téren egy parasztleányka ibolyát árult. Margit vett egy kis csokorral s a kabátjára tűzte. Nagy pénzt adott a virágért.

— Örülj te is ezen a szép napon, — mondta, mialatt tovább sietett.

Tomka János főhadnagy, a Perényi ellenforradalom egyik katonái vezetője.

Lázár Oszkár rajza.

Még nem volt egészen hat óra, néhány perc hiányzott, mikor óvatosan körülnézve belibbent annak a háznak kapuján, ahol Abossy lakott.

Gyorsan haladt fel a lépcsőkhöz. Már a második emeleten volt, mikor az asszonyi hiúság felülkerekedett benne. Bár tudta, hogy ma különösen jó napja van, mégis még egyszer meg akart erről győződni s felnyitva ritiküljét, elővette kis zsebtükrét. Egy pillantás elég volt, hogy újból konstatálja, hogy minden rendben van. Ekkor még egy vizsgatekintettel a ruháján nézett végig. Azon sem volt semmi kifogásolni való. S hogy a teljes összhang meglegyen, egy futó pillantást vetett keskeny kis lábára.

— Igen, a vékony lakkcipő is tökéletes — gondolta — és a masli rajta elsőrangú.

Eközben szoknyáját kissé felemelve, a harisnyájára nézett.

A fekete selyem ingerlően feszült a karcsu bokákon. Margit tudta, hogy az olyan férfiaknál, aminő Abossy, a fő hódítóeszköz a végtagok finomságában és tökéletességében rejlik.

Mert szép arcot, alakot, egyszóval minden mást nagyszerűen lehet maszkirozni.

Egy kis puder, festék, néha csodákat tesz. Nem is beszélve, hogy mi mindent pótol egy jó toillette?

De vékony bokákra, finom kezekre? Arra születni kell, itt nem használ az ámitás. Ehhez race szükséges. . .

Moldvayné boldog megleléssel vizsgálta meg előbb az egyik, majd a másik lábát.

— De óh jaj! Mi ez?

A bal cipő felett a fekete selyem harisnyán krajcárnagyságu fehér folt. . .

Az asszooy ijedten hajolt le, hogy jobban szemügyre vegye a Nifetos-rózsa szirmához hasonló jelenséget. Szoknyáját még feljebb kapva, majdnem felsikoltott.

— Óh Istenem! — sóhajtotta.

Az erősen megfeszített harisnya valami kiszámíthatatlan véletlen következtében elszakadt. A kelmek egymásután felfeslettek s lenni a legfeltűnőbb helyen azonnal észrevehető nagy lyukká alakultak.

Margit sápadtan egyenesedett fel. Majd a lépcső karfájához támaszkodott.

— Mit tegyek? — tündött kétségbeesetten.

Azonban nem kellett sokáig gondolkoznia. Ilyen toillette-hibával lehetlenség megjelenni bárhol is. Főképpen nem egy előre megbeszélrt rég óhajtott randevun.

Szomoruan és lassan ment le a lépcsőkhöz. Elkeseredve pillantott vissza a homályos lépcsőházba, ahová annyi reménnyel lépett be és ahonnan ime ilyen tragikomikusan távozik.

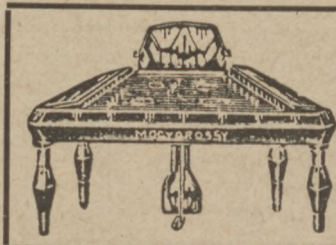
Az utcára érve, tanácstalanul nézett körül.

— Mire haza érnék, hogy harisnyát váltsak, — gondolta, — már rég elmúlt az idő. . .

Azután intve egy arra haladó üres kocsinak, beleült.

Busan meredt maga elé. Nem vette észre a felé rebbenő területeket. Némán dőlt hátra az ülésen és ezúttal hiába próbálta önmagát vigasztalni az örök igazsággal, hogy a sors ellen hiába küzd bárki is.

Másnap reggel későn ébredt. Este sokáig nem birt

CIMBALOM

szabadalmazott acélszerkezettel, melynek hangja csodásan jónak bizonyult, már kaphatók. Hegedűk, tárogatók, gramfonok, eufonok és lemezek, az összes hangszerek

MOGYORÓSSY hangszergyár
BUDAPEST, Rákóczi-út 71. szám.
(Keleti pályaudvar felé.)

VILÁGSZABADALOM!

Nem bosszankodik többé a házmesterrel, vicinével, szobalánnyal és szakácsnéval, ha beszerzi háztartása részére a **frandor** II-ik ujdonságát, mely-lyel gyerekjáték a **faapritás**. Kis erővel, gyorsan, csendben és veszély nélkül a legkeményebb fát is elapríthatja konyhájában. — Vidékre darabonként 120 K-ért bérmentve ingyen csomagolásban szállítva.

Az ajtófélfára felerősíthető. Kap-
ható és üzembem bemutatja a

Telefon :
38—69.

frandor
UDONSÁGOK HAZA
VI., Andrásy-ut 62.

elaludni. Mindig az elszerencsétlenedett randevun járt az esze.

— Mit is fog vajjon Kálmán rólam gondolni? —
töprengett egész éjen át.

Elhatározta, hogy délben megint kimegy a korzóra és ha Abossy ott van, elmondja neki őszintén, hogy hogyan történt a dolog. S ha a férfi akarja, ad neki egy újabb találkozót.

Épp az öltözködéssel volt elfoglalva, mikor komornája egy névjegyet tett eléje.

— Abossy Kálmán, — olvasta az asszony elámulva. Első ízben történt, hogy a férfi hívás nélkül és még hozzá ilyen szokatlan időben tegyen látogatást.

De sok ideje nem volt töprengeni. Gyorsan befejezte toilettjét és átsietett a szalonba.

Még mielőtt egyetlen egy szót szólhatott volna, Kálmán hozzálépett s mély tisztelettel csókolva meg a feléje nyújtott kezét, elmondta, hogy miért jött ilyen korai időben.

— Azért édes Margit, mert nem birtam már magamba fojtani a vágyat, hogy megkérdezzem, akar-e a feleségem lenni?

Abossy Kálmánék már régen hazajöttek nász-utjukról, mikor egy délután ismét a séveri porcellánból teáztak.

Egyszer csak a fiatal asszony elmosolyodott s pajkosan férje ölébe ülve, hizelegve megkérdezte:

— De mondja csak Kálmán, igaz hitére, — ha akkor . . . tudja, az a bizonyos randevu . . . sikerült volna, — és én eljövök megnézni Mária Antoinette csészéjét. . . Akkor is megkérte volna a kezemet?

A férfi egy pillanatig kutatva nézett feleségének ártatlan, kék gyermekszemébe. Azután megcsókolva a feléje hajló száját, mosolyogva felelte:

— Nem kedvesem, — akkor nem vettem volna el. Mert jegyezze meg jól, én és a hozzám hasonló férfiak csak azokat az asszonyokat vesszük feléségül, akik ellent tudnak állni a csábításnak.

Margit egy percre lehunyta pilláit. Azután minden felelet helyett némán és hosszan megcsókolta az urát.

HÜVÖSVÖLGYI PARKSZANATORIUM

I., Hidegkuti-ut 78.

Klimatikus, diétás gyógyintézet.
Egész télen nyitva, hízókurák.

Telefon 145—90 * Iroda: 50—37.

Társaság

A MOVE diszelőadása. Több alkalommal adtunk már hírt arról, hogy a MOVE, ez a rendkívüli szervezethez tartozó és roppant agilis egyesület még a saison folyamán néhány estét rendez különböző jótékony céljai szolgálatában. Az előkészületek nagy erővel folytak, azonban a békefeltételek nyilvánosságra hozatala nyomán támadt keserű közhangulat arra készítette a rendezőket, hogy az esték megtartását elhalaszták. Az egyesület vezetősége legutóbb azonban mégis úgy határozott, hogy az elhalasztott esték programját egyesítve és kibővítve fogja előadni egy diszelőadás keretében, melyet a Várszínházban tartanak meg március 1-én este 1/27 órakor. A diszelőadás rendkívül fényes és ünnepélyes lesz. Megjelenik az estén Horthy Miklós fővezér, az egész kormány és az eddigi jegyeljegyzésekből következő, Budapest társadalmi és politikai életének minden kitűnősége.

A szűkebb rendező-bizottság élén Kolossváry Miklósné, Steller Antalné és Unger Tiborné állanak. A diszelőadás teljes műsorát és jeleneteit Endrődi Béla írja, a színpadi díszleteket és jelmezeket Kéméndy Jenő, az állami színházak kiváló színpad-technikai művésze tervezi és a színpadi rendezés nehéz munkáját Lossonczy Gyula, a Nemzeti Színház művésze vállalta el. A részletes műsort a hét végén szétküldendő meghívók hozzák nyilvánosságra, addig is — bár még hiányosan — idejegyezzük azoknak a hölgyeknek a neveit, kik a hivatásos művésznőkön kívül részben élőképes, részben táncos és énekes szerepre vállalkoztak. Különböző szerepekben fellépnek: Cséry Sári, Kollerich Pálné, Valkay Eszter, Hoór Hajna, Márffy Judit, Koós Éva, Radisich Alice, Radisich Marietta, Horthy Polette, Blaskovich Márta, Geccsó Sándorné, Steller Mária, Kálmán Sári, Pap Alajosné, Németh Erzsébet, Jurka Mária, Kolossváry Miklósné, Orczy Mária, Endrődi Béláné, Orphanides Mária, Forster Paula, Pekár Emma, Unger Tiborné, Lóczy Magda, Gräefl Margit, Gombár Tivadarné, Hudo-vernig Nusi.

Két élőképes verses jelenet, egy táncos néma jelenet és egy énekes jelenet keretében, nagyszerű jelmezekben, korhű magyar viseletben és szenzációs tánc-kepekben fognak fellépni a lelkes műkedvelők. A táncokat Pally Anna, az Operaház táncművésznője tanítja be.

Jegyeket a március 1-i diszelőadásra korlátolt számban még lehet előjegyezni a MOVE női szakosztályának helyiségében (Váci-utca, Tiszti Kaszinó) Steller Antalnénál naponta a déli órákban. A részletes műsorral szolgáló meghívókat a hét végén küldi szét a rendezőség.

*

Házasságok. Szentkereszti Szalay Tamás kuriai bíró és néhai neje, nagyidai Berzsényi Terézia leánya Ilona és szentmiklósi és óvári Pongrácz Jenő legfőbb állam-ügyész és neje darvastói Szentirmay Irma fia Pál, kapitány a dunántúli huszárezredben, f. évi január hó 28-án házasságot kötöttek.

*

Írógépek,
Irodabutorok
Javitóműhely

Eckstein Gyula

irodaberendezési vállalata

Budapest, IV. Párisi-u. 1. sz.

I. emelet.
Telefon: 126—06.

Felsőöri Fülöp Elemér teltétlenül egyike a legjobb szobrászainknak. A háboruban ő is együtt sodródott a rettentő árral. Néhány magyar fiuval együtt beosztották a 10-es ezredbe, a lengyelek közé. Így került végül Tatatóvárosra. Eleinte nem sokat törődtek a közlegénysorban szolgáló szobrászsal, de szerencséjére tudomást vett róla az ezred parancsnoka: báró Grancy alezredes, aki a lelkes kultúrember szeretetével karolta fel a művészt.

A tatatóvárosi lábadozóban a művész elkészítette Ferencz József király mellszobrát, melyet annak idején (1915) megtekintett egy véletlenül Tatán tartózkodó és az udvarhoz közelálló személyiség; lefotografálta a szobrot és úgy nyilatkozott, hogy soha ennél jobb portraitját a királynak nem látta. A képet felvitte Bécsbe és néhány napra rá Ófelsége 1000 koronát utalt ki Fülöp szobrász részére. Azon a napon épp fent volt a kabinetirodában gróf Tisza István, aki szintén látta a szoborról

felsőöri Fülöp Elemér szoborművei. 1. A tatai honvéd-emlék.
2. Grancy ezredes plakettje.

készült fényképet és Budapestre visszaérkeztek ugyancsak 1000 koronát küldött a művésznek.

Fülöpöt, a Tatatóvároson báró Ditfurth Móric elnöklete alatt alakult szoborbizottság megbizta az esetett katonáink emlékére felállítandó szobormű elkészítésével. A tatai piaristák bocsájtottak megfelelő műtermeta művész rendelkezésére. A szobor el is készült; az impozáns, mesteri munka — gipszben — ott áll ma is a műteremben, de az egy mást ért forradalmak lehetetlenné tették a szobor felállítását. Ugyanez lett a sorsa a komáromi honvéd-szobornak is, amelyet szintén Fülöp készített volna, amelynek agyagfigurája ma is szomoruan bámul a műteremben tatai gipsz bajtársára. . .

A tatai szobrot fel fogják állítani. A szoborbizottság újra erősen hozzálátott a munkához. De a komáromi szobor. . .?! Bizzunk benne, hogy fogunk mi még a magyar katonának szobrot emelni a magyar és örökké magyar Komáromban!
(km.)

Dr. Wollner Antal egyet. tanársegéd és Erdély Jaja február 9 én tartották esküvőjüket a Kálvin-téri ref. templomban.

Eljegyzés. Dr. Pasteiner Iván, a budapesti Egyetemi könyvtár nagyképzettségű tisztje, dr. Pasteiner Gyula egyetemi tanár, a kiváló műtörténész és felesége, Glósz Eugénia fia, eljegyezte szentgyörgyi Czeke Krisztinát.

*

Perczel Tibornét mélységes tisztelettel és megbecsüléssel köszöntjük abból az alkalomból, hogy a közel jövőben a Pesti Hazai Takarékpénztár váci-utcai palotájának félemele-én egy kedves és izléses kalapszalont nyit a budapesti hölgyközönség »pontos-kiszolgálására«. A fiatal uriaszony ezzel az üzleti vállalkozásával irányt és példát mutat a mai nehéz időkben, mikor mindenkinek kötelessége lenne a munka s mikor — sajnos — nagyon kevés komolysággal és tisztelettel mérlegeljük a kereset lehetőségeit. Börzejáték, valutaüzlet, kártya bizonyonnyal könnyebb mesterség, mint leülni a varróasztal mellé, — hogy Perczel Tiborné nem kényszerűségből, de komolyságból, emelt fővel és teljes nyíltsággal ezt az utóbbit választotta, az csak az ő izlése és nobilitása. A nagyszerű munkaerőkkel és pompás aanyagokkal rendelkező »Persie« kalapüzlet február végén fog megnyitni és a tavaszi divat első fecskéi fognak beköltözni vele a Váci utcai boltba. Hölgyek és urak, várjuk és nézzük meg ezeket a fecskéket, mielőtt máshol vásárolnánk!

*

Bajtársi összejövetel. Szépen sikerült estét rendezett február 8-án a volt cs. és kir. 8-ik huszárezred tisztikara a Hungáriában, amelyen az ezred tartalékos tisztjei is csaknem teljes számmal vettek részt. Az estén, melynek különös fényt adott, hogy Horthy István tábornokkal együtt megjelent gróf Bissingen-Nippenburg Nándor lovassági tábornok, az ezred volt parancsnoka is, részt vettek: Szerdahelyi Tibor, Pallavicini Antal őrnagy, Szakonyi Lajos, Hartman Brunó, Jakab Zoltán, Csalányi Géza, Saly Iván, Soóváry Zeno, Jalsoviczky Tibor, Bezerédj Imre, Jállics Kálmán, Wettstein Miklós, Cséry Lajos és sokan mások. A tisztikar, mely először jött össze a világháború óta, a legjobb hangulatban a késő éjjeli órákig maradt együtt.

*

Gerster Jolán. Németországban iskolázott, honnét a daléneklésnek, ennek az intim művészetnek a legkiválóbb művészei kerülnek ki. Két év előtt jött haza, ebbe a zavaros nagyvárosba, hol annyi nagydob puffog és oly kevés a figyelem bensőségteljes művészi értékek megértésére. Két szezont alatt két dalestélyt adott. Az első meghódította a dalok híveit, a másodikon már hangos tapsig fokozódott sikere. Behódolt a kritika és a közönségből kialakult egy tekintélyes tábor, melyet feltétlenül érdekel Gerster Jolán énekművészete. Hiszen annyi szépség van felhalmozva Schubertől Brahmsig és Strauss Richardig, Wolff Hugótól Debussyig és olyan gyönyörűség azokat egy hivatott interpreta-tortól hallani. Ennyi rivalgó baj között, búfelejtő oázisnak ígérkezik idei estéje is. Pár óra, mikor a lélek belső nemesebb mozgalmait foglalnak el és egy művészi szoprán varázslatára napsugárba lendül a mai gondokban elfáradt lélek. Hangversenye február 22-én lesz.

BRILLIÁNST, gyöngyöt 25.000 koronáig,
ARANYAT, platinát 25—290 koronáig,
mindenképpen ma-gasabb áron vesz
Vágó ékszerész, Népszínház-u. 7.
Telefon József 42—29. Hívásra jövök.

Utazás a Felvidéken.

Extra Hungariam non est vita...

Valamikor, amikor mindmegannyian tanultuk, nem gondoltunk volna rá, hogy ez még valaha ilyen értelemben lesz aktuális, mint ma. Hogy összeszorított öklökkel fogunk járni »Novi mestro nad Váhu« (Vágúj-hely), »Bratyslava« (Pozsony), »Kosice« (Kassa) vagy éppenséggel »Komarno« (a szinmagyar Komárom neve) pályaudvari perronján és folyton szemünk előtt lebeg a kis tábla »Vychod« fölírással a jó, magyar »kijárat« helyett. És csak halkán, suttogva fogod hallani az »Adj' Isten«-t, a »Dicsértessék«-et, mert aki kiabál, az »proszim pane«-t kiabál, még a híres »dobre rano«-t is csak elvéve hallhatod itt-ott. A tótok is magyarul beszélnek. Ki mennyit tud. Olyik egyebet sem az »Adjon Isten«-nél. Az ilyen azt hajtogatja egész nap. Tren-csénben, de főleg a környező falvakban bátran oda-mondogatja a tót:

— Ja szom uherszki, mágyár vágyom.

Oda kék vinni őket szépen, libasorban Clemenceau ur elejébe a párisi konferenciákra, hadd látná, mit rabol el tőlünk. Oda kék vinni... Egyenkint, hogy mindenik azt mondaná csak oda:

— Ja szom uherszki, mágyár vágyom.

És néki kellene ülnie mindaddig, míg az utolsó is el nem vonult előtte. Míg mind el nem mondotta a mondókáját. Erre kellene itélni, mint a középkor bűnösét, akinek cseppenkint engedték a fejére alá a vizet, míg meg nem bolondult. El kellene jönnie ennek a Clemenceaunak egyszer ide Felsőmagyarországra, de úgy áruhában, vagy, hogy az ő nyelvén beszéljek, inkognitóban, hogy megláthassa testünknek mely tagját szakította ki. Hogy megláthassa, hogy a pozsonyi magyar bírák, tanárok s a többi még a csehekre fel nem esküdtöt hivatalnokok, mint hordják a maltert, a zsákok. Végig kellene néznie, hogy mint éheznek, mint nyomorog a magyarságnak ez a hozzáférhetetlenlelkű, tisztakezü kis vára, amely ellentáll minden csábnak és harcnak, amely mindig magyar marad. Nemkülönben az egész lakosság. Pozsony város polgárai között, azt a néhány

Gerster Jolán.

Janka műterem felvétele.

JOGÁSZOK! Katona jogiszeminárium
Budapest, IX. Ráday-u. 41.
Előkészítés és jegyzetbérlet az összes jogi vizsgákra, ügyvédi és bírói vizsgákra is.

Ingyen kap egy képes naptárt,
ha megunt vagy törött hanglemezeit

W Á G N E R hangszer - királynál
BUDAPEST, József-körút 15. szám, adja el!

Gyermekdivat-szalonn Pressburger &
Különlegességek fiu- és leányka-
ruhákban. Eredeti modellek
fiatal leányok számára.
Budapest,
IV., Kigó-tér 4. sz.
(Sélemezlet.)

Brilliánst, gyöngyöket,

aranyat, platinát, ezüstöt és mindennemű ékszereket leg-
magasabb árban vesz

Fried A. ékszerész, Budapest, VII., Rákóczi-ut 2. sz.

A LEGJOBB IDEGEN SZÓTÁRI

Idegen szavak és nevek szótára

Az idegennyelvű szállóigék és szólások magyarázatával.

Szerkesztette: **Kelemen Béla.**

3 kiadás. Ára bekötve 10 százalék felárral K 19.80. Az Athenaeum kiadása.
Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Az előkelő társaság sportlapja

a **NEMZETI SPORT**

Dr. WALTER SZEMINÁRIUMÁBAN
RÁKÓCZI-UT 51. SZÁM
móltány s feltételek mellett készülhet magánvizsgákra.

A szappanmizéria megszűnik,

mert méltányos díjazás ellenében bárkit megtanítok garancia mellett,
hogy háztartásában **lúgkó és szóda nélkül** miként főzhet jó és sok
szappant. Hozzávaló anyagok könnyen és olcsón beszerezhetők. Ered-
ményeképen 1 kg. zsiradékából 3-6 kg. finom habzó szappant nyer, amit
mosdószappannak is előnyösen használhat. **Nem kell tehát uzorára**
több szappant vásárolnia. A kimerítő készitési utasítást megrende-
lésre ajánlván, utánvétellel azonnal megküldöm. Ajánlási díj és választékyeg
okvetlen csatolandó. Fenti ered nényért teljes garanciát nyújtok. **Váradi**
vegyszeti laboratorium, Budapest, VIII., Rákóczi-ut 59/15 sz.

UJMODERN KÖNYVTÁR-KÖTET

Fodor László **FUVOLÁS FÉRFI** és egyéb novellák

Élvezetes, kedves olvasmány. Ára 10% felárral K 9.24

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában.

Klotild étterem és kávéház IV. ker., Váci-utca 38. szám.

Ujjonnan megnyitva elsőrendű magyar és francia konyha. Este cigányzene hangversenyez.

Számos látogatást kér Halász Sándor tulajdonos.

Estélyeipők nagy választékban

GERŐ Adolf Fia cégnél

Budapest, IV., Kosuth Lajos-utca 4. szám.

renegátot kivéve, nem akad ma ember, aki ne várná a napot, amikor a csehek megszűnnek a város urai lenni. Ugyanez a helyzet Kassán, mely Rákóczi hamvait őrzi, nemkülönb Eperjessel, Trencsénnel, Pöstyénnel, Zsolnával, Ruttkával, Vágújhelylyel, Galántával, Nyitrával, Érsekújvárral és minddel, az összes felvidéki városokkal egytől-egyig. Folytathatnám a névsort. Nem is folytathatnám, csak elővennék egy földrajzkönyvet és sorba, egymásután leírnám a Felvidék összes városait, falvait.

Valamennyien várják a »felszabadító hadsereg«-et.

Trencsénben egy öreg vendéglősné, mikor megtudja, hogy én is magyar vagyok, könnyes szemmel visz be a nappali szobájába és egy szekrény mellől kis képrámát huz elő. Benne a kifordított kép pappendeklijére ragasztva »Az Est« és alatta a Horthy fővezér beszéde, amit Budapestre való bevonulásakor tartott.

— Ezt be kell ráházní — mondja. — Járnak ide délutánoként gyerekek, akik lemásolják. Nekem a fiam küldte Bécsből. Egy lyukas kabát zsebében volt összegyűrve. Az egész egy skatulyában, amiben a szennyest szokta hazaküldeni. Én meg kifordítottam egy öreg fényképet és annak a hátára ragasztottam. És most idejönnek a gyerekek leírni mindennap. Már nem is tudom hányszor van leírva, mert, mikor már sokan voltak, azt mondtam nekik, hogy most már egyik írja le a másikéról. A legtöbb már kívülről tudja. — Kis szünetet tartott, majd bizalmasan, hízegő hangon, félig szégyenlősen kérdezte: Nem tetszik tudni, mikor jönnek?

A tót katonákat leszerelték, illetőleg nem merték fölszerelni. Ezek az ugynevezett: megbizhatatlan ezredek. Minden fölszerelés nélkül, beleértve az oldalfegyvert is, vonulnak ki »gyakorlatozni«. A városokban mindenütt magyar nótákat énekelve haladnak végig az utcákon és a csehek nem mernek ellenük fellépni, holott egész gyakran nyíltan nem a legkedvesebb jelzőkkel illetik cseh „testvéreiket“, akik jobb bánásmódban és ellátásban részesülnek, mint a tótok. Ez azonban nem keseríti őket el, mert azt mondják: »Ugysem tart ez soká, majd jönnek a mi magyar testvéreink!« Ehhez a hangulathoz nagyban hozzájárult az a körülmény, hogy maguk a cseh katonák terjesztik a nép közt a hírt, hogy a cseh-„szlovák“ köztársaság pár hónapon belül meg fog bukni. A néphangulat legjobb jellemzője a tót himnusz megváltoztatott szövege, amelyet most így énekelnek:

Hej, slováci esť naša

Magyarska reč žije.

(Hej tótok, él még

A mi magyar nyelvünk!)

Ennél jobb bizonyítéka, nagyobb fokmérője a néphangulatnak nincs és nem is lehet. Ez minden adat, bizonyíték, népszámlálás, statisztika s egyéb hasonlóságok helyett teljesen elegendő igazolás. Hiszen elvégre az a fontos, amit a tótok gondolnak.

A csehek még ma sem biznak a tótokban. A megszállás első percétől azon voltak, hogy a hivatalokat csehországbeli »megbízható« embe-
rekkel töltsék meg. Miután azonban a közigazgatás a Felvidéken temérdek embert vesz igénybe, nem nagyon válogathattak a kiküldendők személyét illetőleg és így történt az, amit maguk a csehek ugyan finomabb szavakkal, de ugyanolyan értelemben vallanak be, amit egy magasállású funkcionárius előttem a következő szavakkal fejezett ki:

— A »tőlük« importált, nyakunkraküldött »hivatalnoki kar«, Csehország söpredéke.

Tényleg. Igaza van. Jó magamnak is sikerült néhány esetben végigélni a hivatalnok urak működését, kezdve a seradčanybeli belügyminiszeriümtől a pozsonyi detektivekig az összes közben létező fokokon. A cseh hivatalnokok a fizetésük mellé harminc-ötven koronás napi pótlékot »élveznek«. A vasutnál például öreg tót hivatalnokok, alkalmazottak fölé fiatal — koruk még tényleg csak a zsebkendővel kapcsolatban lehetne említhető — gyerekeket neveztek ki, akik az öregebbeket dirigálják, gyakran össze is szidják, sőt fel is mondanak nekik. Ilyenekben tűnik ki a két »állam« egyenrangúsága. A tótok lenézik és semmibe se veszik

és ha azután erre egyik-másik szólni merészel erről: lecsukják, vagy ha tömeges jelenség, látszólag engednek és ezzel törlik ki a szemüket. Az »egyenrangú« államnak, illetve »társországnak«, amint a tótok nagy előszeretettel nevezik, például nincsen önálló miniszteriumja. A »nasy« (prágai) kormányban van ugyan egy »szlovák« népegészségügyi miniszter: dr. Srobár Lőrinc, aki egyszersmind a Tótföld »teljhatalmu mi-

nisztere«. Mellette működik az u. n.: kormányzóság, amelynek szakok szerint összeállított, mintegy tizenkét »osztályfőnök“-e van. Ezek a renegát tótokból kerültek ki és hogy a bátyámuramoskodás sem maradt el a hivatalok szétszétaszánál, bizonyítja, hogy két dr. Stodola is tagja a »szlovák miniszteriumnak«, amint ők azt előszeretettel említgetik. Tény azonban az, hogy a tótokat nem a tót miniszterek kormányozzák, hanem a

Bandholtz tábornok, a budapesti amerikai misszió vezetője, aki most tért vissza Párisba.

Székely Aladár felvétele.

IMPERIAL ÉTTEREM és BAR

VIII., RÁKÓCZI-UT 90.

Brachfeld F.

Uri ing és divatujdonságok.

Uri ruházat mérték szerint.

Női és férfi kész felöltők.

Budapest, V, Dorottya-utca 1. (Gizella-tér sarkán)

prágaiak. És a lényeges ügyek elintézésénél nem Pozsonyba, hanem Prágába kell utazniok.

A »hivatalnoki kar«-nak méltó párja az általuk kinevezett »tanítói kar«. A legtöbb tanítót, tanárt, elzavarták a helyükről. Így legutóbb a nyitrai piarista-rendi atyákat, akik Hlinka letartóztatása alkalmából diáksztrájkot rendeztek, a köztársaság területéről kiutasították. De ezt már jóval megelőzőleg, közvetlen a megszállást követő első időkben is történtek hasonló esetek, nem is szórványosan, hanem az egész Felvidéken. Tízennyolc-huszeves gyerekekből lettek iskolaigazgatók, míg a »megtört« öreg tanítókat alájuk rendelték és jóval kisebb összeggel — ezidőszerint háromezres cseh koronával, amiből még odafönt sem lehet megélni — dotálták. Hogy egy példát említsék, mely azonban általános, a korompai leányiskola egy tanárnőjének kinevezési történetét fogom elmondani: A »tanárnő« a csehek bevonulása előtt pincérleány volt egy ottani mulatóban. Az apja nagy csehbarát, aki erős propagandát üzött a csehek érdekében. Bevonulásuk után az apa érdemeit elismerendő, egy hathetes kurzus elvégzése után polgári iskolai tanárnővé nevezték ki a lányt. Általában az összes iskolákban cseh tanítók, tanárok tanítanak, a csehek szerint csak »egyelőre« mert tót tanítók nincsenek elegendő számban és ez a helyzet csak »ideiglenes«.

A fegyveres, illetőleg gépfegyveres rekvirálások csak növelik az elkeseredést. A csehek a szó szoros értelmében kirabolják a Felvidéket. Jellemző a kormány félelmére, hogy a rekvirálások alkalmával a katonákat a polgároknál szállásoltatták el, mert azt hitték, hogy ott mégsem fenyegeti annyira veszély őket, mint a parasztoknál, akik elkeseredett hangulatukkal »megmétélyezték« volna a katonák szellemét. A parasztok véleménye szintén jellemző a helyzetre:

— A republika jó, mert szabadság van, most már csak egy jó király kéne, aki kikergesse ezeket a nyomorult cseheket!

A magyarság mindenütt visszavonultan él, még egymással sem érintkeznek. Aki szerét tehet, már elment. A többi — és ez még nagyon-nagyon sok — bezárkózva, visszavonultan él és vár. Hangulatuk legjobban a kis nótában tükröződik vissza, amelyet esténként, éjszakánként, de még nappal is hallhatni a házuk tájékán. Idegen nem igen veszi észre, de aki ismeri, tudja, hogy mit jelent: hogy ott magyarok laknak.

Ugy-e, hogy megférünk?

Ugy-e, hogy nem félünk?

Megáldja az Isten!

A mi szegénységünk.

A lengyelekkel határos vitás területeken, ahol mostanában a népszavazásra készülnek elő a csehek, haza eresztették a katonaságot. A jegyző utján lisztet,

CUENDET CONSTANT

svájci órás Budapest, IV. Kígyó-tér 5.

Az órás-szakmát felölelő összes zseb-, napp-, fali stb. órák raktára. Alapítva 1862.

KARCSATTÓRÁK. JAVÍTÁSOK. KATONAÓRÁK.

Akar ön elegáns ruhába járni?

próbálja meg Amerikán house férfi- és női divatszabóság József-körut 62. szám.

cukrot, petrolumot osztottak szét a nép közt, hogy a cseh államban való maradásuk mellett szavazzanak, bár a békekonferencia mindennemű propagandát az ilyen vitás területeken megtiltott, már azért is, hogy a szavazás eredménye minden kétséget kizárólag a nép tiszta akarata legyen. Ezzel szemben a lengyelek semmiféle propagandát nem csinálnak és pedig azért nem, mert ők a népszavazás rájuk nézve kedvezőtlen esetén fegyveres erővel fogják ezen területeket megszerezni. Egy esetet kivéve: ha az időközben magyar kézre jutna.

Az elmondottakból kitűnik, hogy a Felvidéken nincsen tótság, nincsen némettség — csak magyarság van és hogy mind-mind a ficánkodó, ugráló, elkeseredett emberek a valóságban egy közös forrásból kapják az energiájukat. Hogy minden esemény, minden serelem és minden keserűség ennek egy messzi elágazása. Hogy mind egy nagy mondat, egy régen kimondott, bibliai szentségű mondat megtestesítői:

Extra Hungariam non est vita . . .

*
A „Használt Zongorák Adás-vételi Központja“, melynek alakulásáról olvasóinknak beszámoltunk, immár teljes apátussal működésben van. Egyedül álló ezen intézmény altruistikus célja tekintetében, mely úgy a zongoráját eladni óhajtó, mint a venni kívánó közönséget egyformán megvédi minden károsodástól. Eladók és vevők forduljanak tehát saját érdekükben és teljes bizalommal ezen intézményhez, mely egyelőre a Sternberg-féle „Zenepalotában“ (Rákóczi-ut 60) nyert elhelyezést. Telefonszám: József 60-68.

*
A „Harangszó“ ma a fiatal nők legkedvesebb olvasmánya. Érdekes magas színvonalú novellák, regények és versek váltakoznak benne művészi, irodalmi, gazdasági és egyéb komoly irányú cikkekkel. Egész tartalma magán viseli a keresztény magyar renaissance gondolatának bélyegét. A művészi kiállítású folyóirat havonta kétszer jelenik meg. Előfizetési ára negyedévre 20 korona, egész évre 80 korona. Szerkesztőség: Budapest, VIII., Horánszky-utca 27. Kiadóhivatal: VII., Károly-körut 3. sz.

*
A János vitéz 513-521-szer. A Király-színház jövő heti műsorán is kizárólag a János vitéz szerepel Fedák Sárival a címszerepben, minden előadás előtt Nádor Jenő éneklő Kacsóti „Regös ének 1920-ból“ c. dalát, melyet a közönség esténként zajos tapsokkal kísér. Vasárnap délután a „Farsang tündéréti“, jövő vasárnap délután pedig a „Pillangó főhadnagy“-ot adják 2 1/2 órai kezdettel mérsékelt helyárak mellett.

A Magyar színház művészi programjához hiven igyekszik műsorát minél változatosabbá tenni. A hét folyamán a legkedveltebb darabok váltakoznak a műsoron Hétfő, kedd, csütörtök, péntek és vasárnap este a nagyszerű „Tűzpróba“ kerül színpadra, szerdán a Sasfiók-ot adják, szombaton a „Kis lord“ van műsoron, vasárnap délután az „Éjjeli menedékkely“ előadását ismétlik meg, jövő vasárnap délután a „Szókimondó asszony-ság“-ot játsszák, a két utóbbi előadást 2 1/2 órakor kezdik és mérsékelt helyárak mellett tartják meg.

Főszerkesztő: dr. DOBAY ISTVÁN.

Felelős szerkesztő: dr. ENDRÓDI BÉLA.

Kiadja: dr. Rác Vilmos lapvállalata.

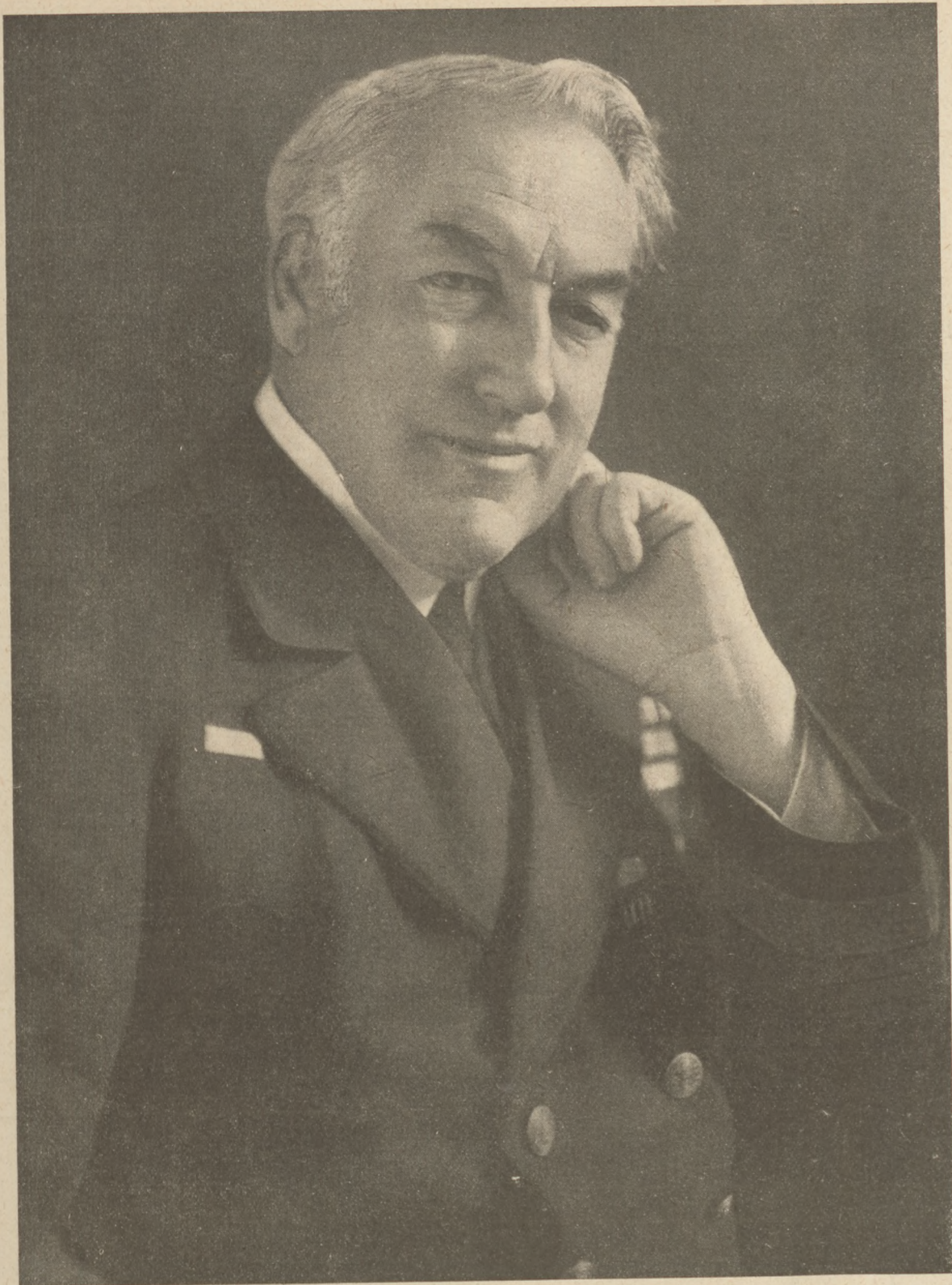
Szerkesztőség és kiadóhivatal Károly-körut 3. Telefon József 115-98. Nyomatott Pápai Ernő műintézetében Budapest. Telefon 127-05.

ROYAL APOLLO

A ROYAL-SZÁLLÓ ÉPÜLETÉBEN.

Jegyek válthatók: d. c. 11-1-ig, d. u. 3 órától kezdve.

TELEFON: 74-34.

Troubridge fengernagy.

Székely Aladár felvétele.

József főherceg szálloda télkert és bar (Baross-tér 2)

Kitűnő francia és magyar konyha. — Zongora és cigány zene.

SALON- „**ETOFÓN**“ A VILÁG LEGTÖKÉLE- **STERNBERG**
TESEBB BESZÉLŐGÉPE! **HANGSZERGYÁR**

Rákóczi-ut 60. szám, saját palotájában.

Szövethiány megszűnt!

Készíték elegáns, szép férfiruhát raktáron
levő valódi gyapjuszövetekből.

WIDDER J. férfiszabó, IV., Városház-utca 20. szám.
Telefon: 95-76. Alapítva 1899.

Villanyszerelést,

külföldi vasalókat és főzőket legjutányo-
sabbban szállít és javít **Feigl László** hat.
eng. elektrotechnikai vállalat VI., Hegedűs
Sándor-utca 7. szám.

UHER
CS. ÉS KIR. UDVARI ÉS KAMARA FÉNYKÉPÉSZ
FOTOCIKKEK SZAKÜZLETE
Budapest, IV., Koronaherceg-utca 2 sz.
TELEFON: 66-12 TELEFON: 66-12
AMATEUR MUNKÁK KIDOLGOZÁSA

MOVE katonai társadalmi hetilap.

A magyar országos véderő-egyesület hivatalos lapja. A tényleges, nyugállo-
mányu, tartalékos és népfőlkelő tisztek és altisztek közlönye. Katonának
polgárnak egyaránt érdekes. Változatos, gazdag tartalommal megjelenik min-
den pénteken. — Felelős szerkesztő Pilch Jenő. Szerkesztő: Szombathy
Kálmán. Szerkesztőség és kiadóhivatal VIII., Rökk Szilárd-utca 4. Telefon:
József 23-84. Előfizetési árak: egész évre 96 K, fél évre 50 K, negyedévre 26 K.

Zongorák, Pianinok

világhírűek, ujjak, átjatszottak, olcsón vá-
sárolhatók, cserélhetők. Mindenféle javi-
tásokat, hangolásokat elvállalok.

Kernács BUDAPEST
VI., Szerecsen-utca 33.
Telefon 56-76.

FÉNYKÉPEZO GÉPEKET

vesz elad és cserél

BALÁZS Fotoantikvár, Rákóczi-ut 64. sz. (udvarban.)
Telefon: József 111-27.

Ékszereket, ezüst tárgyakat

a legdrágábban vesz

KOHN EDE ékszerész, IV., Városház-utca 6.

Krudy Gyula:

Asszonyosságok dija

c. könyve meg-
jelent. Krudy Gyulának
ez a könyve a régi Pestről
szól, alakjai mind eredet-
iek és magyarok. A könyv
ára 30 korona lesz. Elő-
jegyzéseket 20 K-ért elfo-
gad lapunk kiadóhivatala.

HARANGSZÓ

Fiatal magyar nők lapja.

Szerkesztik:

Gerely Jolán és Lőrinczy Erzsébet.

Előfizetési ára:

egész évre ... K 80.—
fél évre ... „ 40.—
negyed évre ... „ 20.—

A pompásan szerkesztett és pa-
zarul kiállított folyóiratból mutat-
ványszámot készséggel küld a
kiadóhivatal, Budapest, VII.
Károly-körut 3. sz.

SZŐRMEÁRUKAT és vadbőröket veszek, becserelek,
LEBLOVITZ, szücsmester, Budapest, Üllői-út 95. Telefon József 6-24.

VILLÁNYI ANDOR

MÁRIA

cimű regénye

a könyvpiac legújabb eseménye.

Villányi Andornak ez a regénye, mely most került ki sajtó
alól, érdekesítő témájánál fogva igen nagy keresletnek
fog örvendeni. Előjegyzéseket 25 koronáért elfogad minden
könyvkereskedés, vagy a „Szinház és Divat” zenemű-
kereskedése, Budapest, VI., Károly-körut 3.

MAKOLDY JÓZSEF

Az „utcaról”

10 aktuális jelenet eredeti nyomtatásban.

Összesen 50 számozott amatőr-pél-
dány. Egy album ára 400 korona.

Kapható a Szinház és
Divat könyvkereskedé-
sében, Budapest, VII.,
Károly-körut 3. szám.

WAGNER

RICHÁRD

EGY NÉMET MUZSIKUS PÁRISBAN

Kapható lapunk
kiadóhivatalában.

A német zenetitan novellái és önvallomá-
sai. Fordította és magyarázattal ellátta
Cserna Andor. — Ára Leidenfrost S.
szines borítékában 10%, felárral 15 K 40 f.